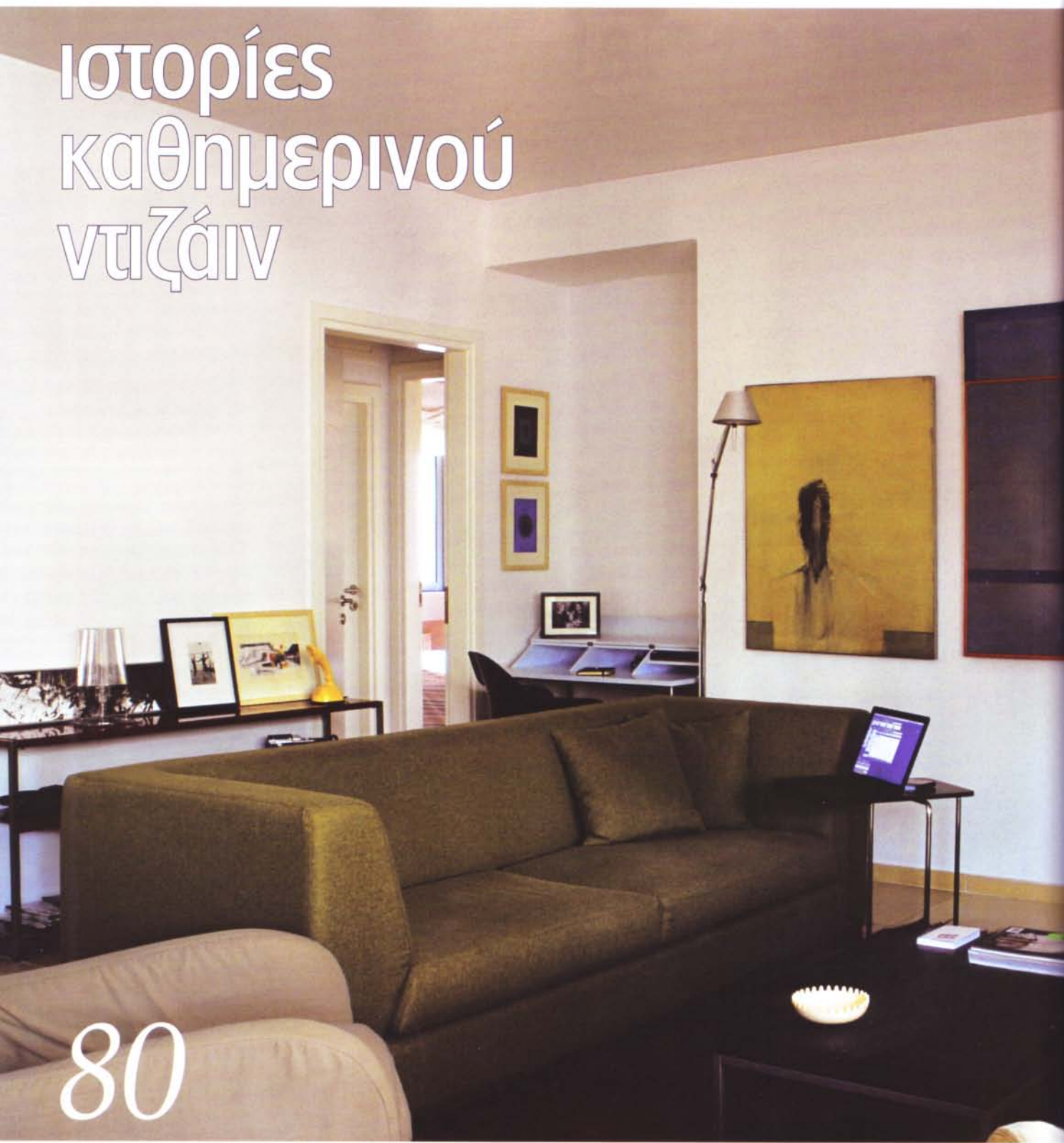

Ιστορίες καθημερινού ντιζάιν

80

Στο διαμέρισμα του βιομηχανικού σχεδιαστή Κωνσταντίνου Χούρσογλου στο λόφο του Στρέφη οι ιδιοκατασκευές και η αφρόκρεμα του ντιζάιν δεν είναι μόνο για να τις βλέπεις, αλλά κυρίως για να τις ζεις...

ΣΤΟ ΚΑΘΙΣΤΙΚΟ Ο ΚΑΝΑΠΕΣ ΠΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΕ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΕΛΟ ΣΥΝΔΥΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΜΠΕΖ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΤΟΥ VICO MAGISTRETTI ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟ DE PADOVA (LAKIS GAVALAS INTERIORS), ΤΟ ΕΠΙΔΑΠΕΔΙΟ ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ «ΤΟΛΟΜΕΟ» ΤΟΝ MICHELE DE LUCCHI ΚΑΙ GIANCARLO FASSINA (ARTEMIDE), ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΛΛΑ ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ (IKEA), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΡΓΑ ΓΝΩΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ, ΟΠΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΗ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΝΑ '60s ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΝΑΚΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΠΛΑΙΣΙΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΛΕΣ ΚΑΡΕΚΛΕΣ ΤΗΣ SEGIS (ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΕΠΟΥ). ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΜΙΑ ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ ΤΟΥ MAREY MOSS ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΚΑΙ ΠΙΟ ΔΙΠΛΑ ΕΝΑ ΓΑΥΠΤΟ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΟΓΓΟΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Μπαίνοντας στο σπίτι του Κωνσταντίνου Χούρσογλου, ένα διαμέρισμα στο λόφο του Στρέφη, σε μια καινούργια και ιδιαίτερα περιποιημένη τριπλοκατοικία, δεν αντιλαμβάνεσαι με την πρώτη ματιά όλους αυτούς τους μεγάλους και μικρούς θησαυρούς του νιζάν και της τέχνης που περιέχει. Κι αυτό γιατί τα έπιπλα και τα αντικείμενα δεν είναι τοποθετημένα έτσι ώστε να θυμίζουν εκθέματα μουσείου, αλλά για να τεθούν στην απόλυτη και απλή υπηρεσία της καθημερινής χρήσης. Καθόμαστε στο μπαλκόνι, στις σομόν καρέκλες του Philippe Starck, αντικρίζοντας ένα παλιό νεοκλασικό κτίριο με αυλές και σκαλιάκια, ένα κομμάτι του λόφου και τον ουρανό... Και θυμόμαστε την προηγούμενη συνάντησή μας τέσσερα –κιόχλας– χρόνια πριν. Τότε που ο Κωνσταντίνος είχε παρουσιάσει το δημιούργημά του, ένα συναρμολογούμενο σπιτικό που χωρούσε ολόκληρο σε δύο κουτιά στο Salone Satellite, το avant-garde τμήμα στο Σαλόνι Επίπλου του Μιλάνου. Και ανασκαλεύουμε παλιότερα χρόνια, τις σπουδές του στην Αγγλία και την επαγγελματική του εμπειρία στη Νέα Υόρκη δίπλα στον περιβόητο πλέον Karim Rashid...

Σήμερα ο Κωνσταντίνος διδάσκει στο τμήμα Μηχανικών Σχεδίασης Προϊόντων και Συστημάτων του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη Σύρο και στον ΑΚΤΟ, διαθέτει δικό του γραφείο, όπου ασχολείται όχι μόνο με το βιομηχανικό σχεδιασμό αλλά και με το σχεδιασμό χώρων και την κατασκευή web sites ενώ παράλληλα διατηρεί και τη μακρόχρονη συνεργασία του με την εταιρεία επίπλων Modeco. Ως βασικό του

82

στόχο έχει πάντα την εξυπηρέτηση των αναγκών του ανθρώπου αλλά και τη λειτουργικότητα, αφού πίσω από τις δημιουργίες του υπάρχει ένα ολοκληρωμένο concept βασισμένο στο σύγχρονο τρόπο ζωής. «Πριν ασχοληθείς συστηματικά με κάποιο project» σχολιάζει ο ίδιος «Ξεκινάς πάντα από την ανάγκη που καλείσαι να εξυπηρετήσεις, και είναι αυτή που σου δίνει τις πολλαπλές λύσεις ή τις διαφορετικές προσεγγίσεις – και όχι η μόδα ή το τι είναι trendy. Ένα πολύ δύσκολο κομμάτι στο σχεδιασμό είναι να βρεις το καινούργιο, το καινοτόμο – το ουσιαστικά καινοτόμο, όμως. Δεν έχει νόημα να παρουσιάσεις κάτι που είναι απλώς διαφορετικό, γιατί να μην θα κρατήσει ένα χρονικό διάστημα, αλλά μετά θα εξουληθεί, δεν θα υπάρχει πια λόγος να υπάρχει. Το θέμα, λοιπόν, είναι να δώσεις λύσεις και να καταλήξεις σ' ένα προϊόν που να βρίσκει ανταπόκριση στον κανονικό άνθρωπο. Και αυτό είναι που ενδιαφέρει εμένα πάνω απ' όλα – η σχέση του ανθρώπου με το αντικείμενο, με το περιβάλλον».

ΟΛΗ Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΤΡΑΠΤΥΧΟ «ΙΔΙΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ-ΝΤΙΖΑΪΝ-ΤΕΧΝΗ-ΠΡΟΣΙΤΕΣ ΛΥΣΕΙΣ». Η ΠΑΛΙΑ ΛΕΙΣΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ Η ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ ANNE-LAURE OBERSON.

84

Εξάλληλου, ο απλός και άνετος καναπές στο καθιστικό του, που έχει σχεδιάσει για τη Modeco, αποδεικνύει του λόγου το αληθές: το συνδυασμό της αισθητικής με τη λειτουργική πλευρά του ντιζαίν. Όπως και άλλα δικά του κομμάτια – ένα flexκό σεκρετέρ που χωράει ένα laptop και έχει ειδικές θήκες για τα χαρτιά, ενώ, κατά βούληση, κλείνει το καπάκι του και εξαφανίζεται το περιεχόμενο. Ή, μια χαμηλή βιβλιοθήκη, που εμπεριέχει μέσα σε κοψίματα βιβλιοστάτες, ώστε να χρησιμοποιούνται μόνο αν τους χρειάζεσαι.

Οι ιδιοκατασκευές, όμως, συνυπάρχουν και με μικροεπιπλά και φωτιστικά από το Ikea και το Praktiker αλλά και με εξαιρετικά δείγματα του ντιζαίν – τα περισσότερα οικογενειακά κληροδοτήματα. Όπως η μοβ καρέκλα «Wink» του Toshiyuki Kita για την Cassina – γονικό δώρο έπειτα από παράκληση του τότε έφηβου γιου, που την είχε δει και είχε ενθουσιαστεί. Οι μικρές αλλά υπεράνετες πολυθρόνες του Vico Magistretti, μια καρέκλα των Charles & Ray Eames από πετρόλι fiberglass, το επιδαπέδιο φωτιστικό «Tolomeo» του Michele de Lucchi και του Giancarlo Piretti, η καρέκλα «Tulip» του Eero Saarinen, όλα αγαπημένα κομμάτια που χρησιμοποιούνται σε καθημερινή βάση από τον Κωνσταντίνο, τη γυναίκα του και τους φίλους τους. «Αμα δεν τα ζεις, δεν υπάρχει λόγος να τα έχεις» σχολιάζει. Εξ ου και σε ένα περβάζι είναι τοποθετημένα διάφορα μικροαντικείμενα διαλεγμένα ένα προς ένα: ένα βάζο του Marcel Wanders, ένα άλλο που είχε σχεδιάσει για τον Karim Rashid, ένα κυκλαδικό ειδώλιο, ένα μικρογλυπτό του Takis...

Σε αγαστή και απολύτως ταιριαστή συνεργασία το coffee table, το βοηθητικό τραπέζι για το laptop, το κατακόκκινο ντουλάπι, το κρεβάτι από το Ikea, «συναντούν» τα πάμφθυνα και εξαιρετικά πρακτικά εργαλεία τζακιού από το Praktiker, αλλά και το καφάσι για τα ξύλα που είναι αγορασμένο από σουπερ μάρκετ. Τα τελευταία, παρεμπιπτόντως, βρίσκονται κάτω από ένα γλυπτό του Γιώργου Ζογγολόπουλου. Διότι στο διαμέρισμα του Κωνσταντίνου υπάρχουν πολλά σημαντικά έργα τέχνης, και αυτά οικογενειακά κειμήλια, αλλά και εικαστικές φωτογραφίες της ελβετίδας γυναίκας του, φωτογράφου και επιμελήτριας τέχνης Anne-Laure Oberson, ενώ τα πατώματα καλύπτονται από εξαιρετικά κιλίμια από το κατάστημα της Λένας Σεραφεινίδου.

«Μου αρέσει να συνυπάρχουν διαφορετικής χρηματικής αξίας πράγματα» σχολιάζει. «Η αξία ενός πράγματος βρίσκεται όχι στο αντικείμενο αυτό καθαυτό, αλλά στην ιστορία που φέρει – δεν έχει νόημα να έχεις κάτι που δεν σημαίνει τίποτα για σένα. Είναι ωραίο να ζεις και να δημιουργείς τη δική σου ιστορία με το κάθε αντικείμενο...». Έτσι, εξάλληλου, γίνεται και ο κάθε χώρος μοναδικός και απολύτως προσωπικός.